

عنوان مقاله:

زنان، ازدواج، خانه داری و تربیت فرزندان در اندیشه اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

مریم احمدپور - کارشناس ارشد جامعه شناسی و مدیر آموزش و پژوهش مرکز علمی کاربردی شهرستان نورآباد

فایزه تقی پور - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

طیبه رجبی - کارشناس ارشد مدیریت امور فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به مفهوم شناسی مسایل ازدواج، کار خانه و تربیت دینی فرزندان که در پی تشکیل خانواده می آید، توسط دو منبع اصلی دین (قرآن و سنت) پرداخته است. مبنای نظری کار، طیفی از نظریه های فمینیستی می باشد. روش تحقیق مبتنی بر روش اسنادی، تحلیل یافته ها، و کشف دلالت های ازدواج، خانه داری و تربیت دینی در سنت و قرآن می باشد. یافته ها حاکی از آن است که دیدگاه اسلام (سنت و قرآن) در مورد ازدواج، کار خانه و تربیت دینی با نظریه های فمینیستی در تعارض است و قرآن کریم و سنن دینی با سازوکاری متفاوت با پارادایم فمینیسم به این پدیده ها پرداخته اند. چرا که در اندیشه اسلامی مهم ترین اصل برای زن توجه به نقش های همسری و مادری در خانواده می باشد و به مهم ترین کارکردهای ازدواج و تشکیل خانواده یعنی تامین نیازهای غریزی و عاطفی و ایجاد محیطی مملو از فضایل اخلاقی و معنوی جهت رشد کمالات در دو جنس و در پی آن تربیت دینی فرزندان توجه ویژه ای شده است. همچنین یافته ها نشان می دهد که دین اسلام ارگانی است که به تمامی ابعاد زندگی انسان توجه نموده است و در این میان اگر به تربیت دینی فرزندان اهمیت دهیم، چنین تربیتی کلیه وجوه تربیت از جمله تربیت اجتماعی، اخلاقی و جنسی فرزندان را به دنبال خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

ازدواج، تربیت دینی، زنان، فمینیسم، قرآن، سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856650>

